

ПРОЄРУЧИЦЯ

Парафіяльний часопис храму Богородиці Проєручиці
Української Греко-Католицької Церкви в Естонії

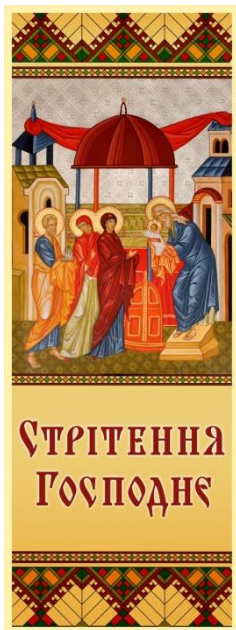
Л Ю П И Й 2019 №2 (48)

Стрітення Господнє

Свято - Стрітення

Різдвяне коло свят завершується празником Господнього Стрітення, яке святкуємо 2-го лютого. На сороковий день після Різдва Ісуса Христа, Пресвята Богородиця приносить в єрусалимський храм Дитя, щоб очистити себе (хоч Вона цього очищення не потребувала) і пожертвувати небесному Отцеві Сина свого первородного.

Господь Бог у законі Мойсея зобов'язав, що кожен первородний син має бути посвячений Йому в подяку за те, що Бог наслав у Єгипті смерть на всіх єгипетських первородних, а синів Ізраїля спас. Кожне принесене дитя приймав на свої руки священик, а батьки приносили в жертву ягня або ж, якщо були дуже бідні, пару голубів чи горлиць. Потім дитя з рук священика брали до себе на виховання.

Щоб нас навчити, як треба коритися Божим законам, Спаситель і Пресвята Богородиця, хоч не були до цього зобов'язані, виконують той припис. Святий євангелист Лука цю подію описує так: ***“...привели Його в Єрусалим поставити Його перед Господом, як то написано в Господньому законі: «Кожний хлопець, первородний, буде посвячений Господеві», – і принести жертву, як то написано в Господньому законі: «Пару горлиць або двоє голубенят».***

А був в Єрусалимі чоловік на ім'я Симеон; чоловік той, праведний та побожний, очікував утіхи Ізраїля, і Дух Святий був на ньому. Йому було відкрито Святим Духом, що не бачитиме смерті перш, ніж побачить Христа Господа. Він прийшов Духом у храм. І як батьки вносили дитя Ісуса, щоб учинити над ним за законним звичаєм, він узяв Його на руки, благословив Бога й мовив: ***«Нині, Владико, можеш відпустити слугу Твого за Твоїм словом у мирі, бо мої очі бачили Твоє спасіння, що Ти приготував перед усіма народами; світло на просвіту поганам, і славу твого люду – Ізраїля».***

Батько Його і мати дивувалися тому, що говорилося про Нього. Симеон же благословив їх і сказав до його матері Марії: ***«Ось цей поставлений для падіння й підняття багатьох в Ізраїлі; Він буде знаком протиріччя, та й тобі самій меч прошиє душу, щоб відкрились думки багатьох сердець».***

Свято Стрітення Церква святкує з 541 р. Тоді, за правління імператора Юстиніяна, в Царгороді був великий мор і землетрус. І Бог об'явив одному зі своїх слуг, щоб пам'ять Стрітення встановити як день торжественний, а коли це свято було встановлено, то мор припинився.

Звідки взявся звичай освячувати свічки?

Ця традиція сягає XVII століття. Ще Петро Могила у своєму «Требнику» вводить цей Чин освячення свічок. В Україні цієї традиції дотримуються всі: і православні, і католики. Свічка – символ світла. Хоч би якою сильною була темрява, коли ми запалимо свічку, вона щезає. Свічка – ще й приклад Христа, який прийшов на землю як «Світло для світу». Свято Стрітення продовжує ідею боговтілення; Ісус прийшов на землю, несучи людині Правду. Тому освячені свічки є знаком світла Христового.

Традиція ця походить зі стародавнього звичаю влаштовувати в день Стрітення хід містом із запаленими світильниками (на зразок хресного ходу). Стрітенські свічки (їх називають ще громницями) охороняють житло від удару блискавки.

Багато християн приділяють великого значення саме стрітенській свічці. То як нею правильно користуватися?

Щодо цього немає певних приписів. Однак стрітенську свічку прийнято запалювати під час складних ситуацій:

- коли на дворі гуляє страшна негода
- коли пожежа, або катаклізм
- при кожній важкій хворобі
- коли помирає людина
- при непорозуміннях у дома
- при молитві усиленого благання.

Однак, варто пам'ятати, що суть полягає не у свічці. Важливою є наша віра. Бо, як бачимо із Євангелія, Господь «дає по вірі людей» не через вживання того чи іншого предмету, а через нашу християнську позицію. Тому неважливо, чи маємо ми стрітенську свічку, чи ні. Питання в нашій довірі до Бога і в нашому розумінні, що Він є «Світлом для світу». Однак не заперечуємо важливості значення цієї свічки. Бо вона є знаком присутності Божого світла.

**На скільки можна запізнитися на Святу Літургію,
щоб прийняти Причастя?
Чи спізнюватися — це гріх?**

Якщо відповідь на друге запитання — позитивна: так, спізнюватися на Службу — це гріх, то, очевидно, перше запитання набирає іншого сенсу, чи не так?

Скільки разів я чув запитання: «Спізнитися на Літургію — це гріх?» Так, це гріх, відповідь незмінна. «Як, справді? Я спізнився лише на три хвилини!» Чудово. Спізнився на три хвилини на літак чи потяг. Найімовірніше — вони вирушать без тебе.

«Але ж на Службі я є! Мене лише трохи не було. На читання я вже встиг» Це правда, Літургія — не літак. Проблема не в тому, чи спізнився ти на п'ять, п'ятнадцять хвилин чи півгодини. **Проблема у тому, що взагалі спізнився. І у тому, на що ти спізнився.**

Хибні запитання про запізнення.

Літургія — це не спектакль, фільм, концерт, конференція чи імпреза, на яку можна тихенько зайти після початку. Це — зустріч з Особою. Це не «іменини у бабці», на які з'їжджаються усі родичі, коли можна загубитися у натовпі й господар може спочатку не помітити твоєї відсутності. Бог чекає конкретно на тебе. Саме тебе запрошує до Євхаристії, в якій помирає і воскресає у сакраментальних знаках. **Запізнення на Літургію більше схоже на спізнення не на автобус, а до ліжка близької хворої людини, яка помирає.** На скільки можеш запізнитись у такій ситуації? На скільки потрібно запізнитися? На скільки допустимо? Ми всі відчуваємо, що це хибні запитання.

Коли це буде гріхом?

Звісно, трапляються ситуації, яких ми не можемо передбачити: корки на дорогах через аварію, дитину в останню мить треба було переодягнути... З кожним може щось таке трапитися — **у цьому випадку гріха немає.**

Це очевидно, бо для того, щоб це був гріх, потрібен вияв нашої волі, а не щось, на що ми не маємо впливу. Сталося, буває. Але будьмо чесні: більшість наших запізнень трапляється якраз через нашу нерозсудливість, тобто легковажність. **А легковажність до будь-кого — це брак поваги.**

Брак поваги до будь-кого — гріх. Особливо — брак поваги до Бога. Хтось скаже: це жорсткі слова. Може. Але це правда. Якщо бути відвертим і проаналізувати причини своїх запізнень (окрім непередбачуваних випадків, коли це від нас не залежить і ми не можемо вплинути на обставини), виявимо, що **першопричина — у нашій легковажності щодо Літургії.**

Чи достатньо ви стараєтеся?

Легковажити — це не тільки, коли я прямо кажу: «мені байдуже». Це також, коли я не достатньо стараюся. Ніби Літургія і важлива для мене, але ще хвилинку за комп'ютером, трохи подрімати, зайти в магазин — також важливо. А оскільки я через це спізнююся на зустріч з Ісусом, який помирає і воскресає за мене і для мене, то це «щось», мабуть, важливіше за Нього.

Зрештою, йдеться про те, чим для мене є Євхаристія. Чи я до кінця усвідомлюю її зміст? Бо якщо усвідомлюю, що в ній відбувається, що Євхаристія мені дає, то не виникає запитання «на скільки можна спізнитися?» Навпаки — старатимуся прийти заздалегідь. У той час, коли я лише на хвилинку запізнююся на Літургію, тисячі християн по всьому світу ризикують життям, щоби брати у ній участь.

Чи можна приступати до Причастя?

Нема доброї відповіді на запитання **«На скільки можна спізнитися, щоби я ще міг прийняти Причастя?»** Бо саме запитання не добре. Якщо у своєму духовному, релігійному житті я ставлю запитання «А скільки можна (тут вставити будь-що), щоби ще не було гріха/щоби ще можна було те чи інше?», — це означає: ми ще далеко від особистих стосунків з Ісусом.

Ніхто, коли любить, не питає: «скільки разів я можу злегковажити; скільки разів скривдити тебе; скільки підвести?» Так і Його теж не питай, а вийди на кілька хвилин швидше з дому, прийди і, чекаючи початку Служби, скажи: «Я тут (може, навіть нуджуся і мерзну) з любові до Тебе. Бо Ти на це заслуговуєш».

**Коротка і мудра притча про два типи мислення,
які впливають на наше життя.**

Два погляди на світ

**Навколо бруд і
нечистоти**

**Повсюди
запашні квіти**

Якщо запитати муху, чи є в околицях квіти, вона відповідь:

– Не бачила жодних квітів. Зате гною в цій ось канаві повнісінько.

І муха почне перераховувати всі смітники й помийні ями, на яких побувала.

Запитайте бджолу, чи бачила вона в околицях якісь нечистоти, і вона відповідь:

– Нечистоти? Ні, не бачила ніде. Тут так багато запашних квітів!

Шлях бджоли і шлях мухи.

У давній культурі є поняття двох основних типів свідомості людини: свідомість (менталітет) мухи і свідомість (ментальність) бджоли.

У чому відмінність? І муха, і бджола однаково потрібні в природі. І та, і інша люблять солодке. Вони можуть жити в одному просторі, але зовсім різними життями.

Бджола цілеспрямовано летить до квітів і видобуває нектар, з якого потім зробить мед.

Муха теж летить до квітів, але дорогою постійно відволікається на зустрічні коров'ячі та конячі кізяки і зацікавлено починає роздивлятися: а що ж це таке? Спускається вниз уважно подивитися і все з'ясувати...

У підсумку вона так занурюється у всебічне дослідження гною, що найчастіше взагалі забуває, що летіла до квітів.

Бджола, натомість, навіть залетівши на смітник, шукає квіти, які дадуть їй нектар і пилок. Муха ж, залетівши і в чудовий сад, обов'язково знайде сміття і бруд.

Так само і люди. Кожен з нас серед інформаційних полів вибирає шлях або бджоли, або мухи.

Свідомість мухи.

Людина зі свідомістю мухи завжди помічає «коров'ячі кізяки». А головне – вона завжди хоче детально дослідити це питання. Хто залишив? Коли? Чому Петрови розлучаються? Чому в країні криза і хто винен? У кожному «коров'ячому кізяку» треба длубатися обов'язково і дуже довго. Всебіч обговорити, припустити, розслідувати...

Свідомість мухи – знаходити в усьому негатив і занурюватися в нього.

Люди-мухи в усьому помічають лише негатив, в будь-якій ситуації вони постійно чимось невдоволені. Виходячи з дому, всуціль не бачать сонця, а лише сміття і нечистоти на газоні. Між переглядом цікавого й мудрого фільму і кримінальної телепередачі неодмінно виберуть останнє.

Свідомість бджоли.

Людина зі свідомістю бджоли знає, що в світі існує добро і зло, краса і сміття, низьке й високе. Вона чітко усвідомлює, що це її вибір – звертати увагу на те або інше, повсякчас концентруватися на негативному або позитивному. Людина-бджола прагне нести в світ тільки добро і позитивні емоції й новини. Вона не перекидає на інших свої проблеми, рідко ние й скиглить і ніколи й нікого злостиво не критикує і не засуджує, не зневажає, не принижує і не проклинає. Завжди намагається знайти у всьому кращі сторони і прагне до позитивного мислення, – як бджола, що рухається до нектару, стараючись оминаючи бруд, помийні ями і смітники.

Свідомість бджоли – знаходити позитив і радіти життю.

Бджолі абсолютно нецікаві чуже сміття й бруд. Вона хоче бачити красу квітів, вдихати їх аромат і збирати нектар. Її цікавлять лише хороші якості, тобто позитив, краса, користь – все найкраще.

Хто Ви – бджола чи муха?

А тепер задумайтесь – чия поведінка вам ближча? Як часто ви відволікаєтесь на різне сміття на шляху до нектару, до своєї мети? Як ви ведете себе в різних життєвих ситуаціях – як бджола чи як муха?

Побачивши прекрасне, вловивши аромат квітів і спробувавши нектар, намагайтесь повертатися до цього все частіше і частіше. Важливо не втрачати орієнтир, а зробити націленість на позитив – стилем мислення, способом життя.

... прагне нести в світ тільки добрі і позитивні емоції й новини. Вона не перекидає на інших свої проблеми. ...

**Наше сприйняття притягує ту реальність,
на яку спрямована наша увага.**

Коли на вашому шляху зустрінуться коров'ячі чи конячі або ж собачі кізяки, не звертаючи на них великої уваги, летіть далі!

Перший і найголовніший крок до здійснення корінних і довготривалих змін у житті – розуміння суттєвої, принципової різниці між цими двома типами свідомості й мислення: бджоли і мухи.

Другий крок – зробити рішучий і усвідомлений вибір на користь свідомості й мислення бджоли.

Третій – повсякчас прагнути, старатися й вчитися постійно й неухильно дотримуватися цього вибору. Допоки це не стане вельми твердим і однозначним стрижнем і суттю нашого життя. І що, до того ж, – безсумнівно та однозначно і явно позитивно – впливатиме і на стан нашого фізичного здоров'я.

Ми, зазвичай, знаходимо тільки те, що шукаємо.

Прийемного польоту!

Рух "За життя"

Стурбована жінка прийшла до гінеколога і сказала: "Лікарю, у мене серйозна проблема, я в розпачі, мені потрібна ваша допомога! Моїй дитині ще немає року, а я знову вагітна. Я не хочу, щоб мої діти були майже одного віку."

Тоді лікар запитав: "Добре, а що ви мені пропонуєте?"

Вона сказала: "Я хочу, щоб ви перервали мою вагітність, я розраховую на вашу допомогу"

Лікар трохи подумав і після недовгого мовчання сказав жінці: "Думаю, у мене для вас є краще рішення. І до того ж менш небезпечно для вас."

Вона посміхнулася, вирішивши, що лікар згоден виконати її вимогу. Тоді він продовжив: "Я пропоную ось що, для того, щоб вам не піклуватися відразу про двох дітей, давайте вб'ємо ту дитину, яка у вас вже є. В такому випадку ви могли б трохи відпочити, поки не народиться друга. А якщо ми збираємося вбити одну дитину, то немає різниці, котру з них. Ви не поставите під ризик своє здоров'я, якщо вб'єте народжену дитину."

Жінка в жаху вигукнула: "Ні лікарю! Який жах! Вбити дитини - це ж злочин!"

"Згоден, - відповів лікар. Але, ви ж були ГОТОВІ йти на це, і я подумав, може це було б найкращим рішенням."

Лікар посміхнувся, розуміючи, що досяг своєї мети. Він переконав молоду маму в тому, що немає різниці між вбивством народженої дитини і тієї, яка ще знаходиться в утробі матері. Злочин один і той самий.

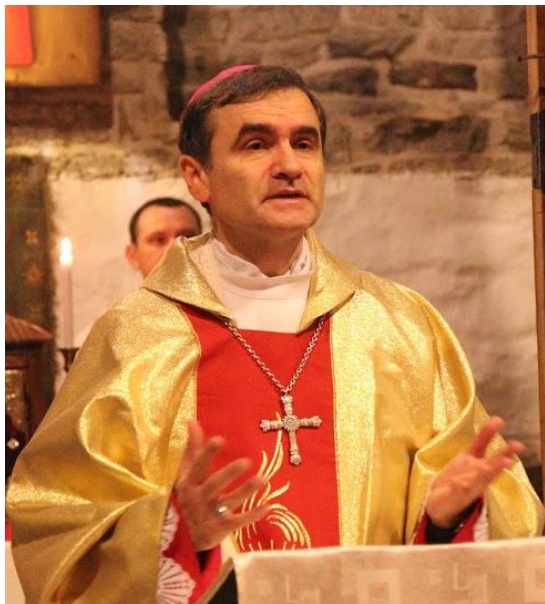

Йорданське Водосвяття в Таллінні.

6-го січня 2019р.Б. до українського греко-католицького храму в м.Таллінн з душпастирським візитом завітав єпископ Філіп Журдан, Апостольський адміністратор для усіх католиків Естонії.

У своєму слові владика Філіп привітав усіх вірних з нагоди Різдвяних свят та Нового року. Владика нагадав про важливість приїзду Папи Франциска до Естонії 25-го вересня 2018р.Б. та потребу дослухатися до слів намісника апостола Петра; перебувати у чистоті серця, бути відкритим до Ісуса та ближнього.

Після Божественної Літургії та водосвяття єпископ разом із церковною громадою провели спільний святый вечір, розділяючи освячену просфору та кутю.

Йорданське Водосвяття в Ряпіна.

5-го січня 2019р.Б. відбулося Йорданське Водосвяття для греко-католицької громади м. Тарту та околиць. Цього року спільне Богослужіння та водосвяття відбулося у містечку Ряпіна, що на півдні Естонії.

Фото: Марія Рудевич

Привітання з днем народження

Щиро вітаємо наших прихожан, які святкують свій день народження у лютому: Каріна Ланеотс (06.02), Ірина Мороз (07.02), Оля Кісс (08.02), Борис Махров (14.02), Уляна Глазова (17.02), Ярина Кравчук (18.02), Софія Седюк (18.02), Ольга Бородавчук (28.02).

Многих та Богом благословених літ!

Видавець: Храм Богородиці Троєручичі, УТКЦ. Відповідальний: о. Олег Поп'юк.
Часопис видається на правах внутрішнього розповсюдження. Редакція не несе відповідальності за точність фактів, власних імен, цифр та інших даних.

Адреса: Laboratooriumi 22, Tallinn 10133 Тел.: +372 583 52 562;

e-mail: ugcc@ugcc.ee; www.ugcc.ee

Л Ю П Ш И Й 2 0 1 9							
ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ	
				1 Св. Літургія 09:00	2 + СТРІТЕННЯ ГОСПОДНЄ 10:00 - Свята Літургія 11:00 - Освячення свічок	3 Неділя про Закхєя Глас 4 Свята Літургія 10:00 – Таллінн 11:00 - Панахида	
4 Св. Літургія 09:00	5 Св. Літургія 09:00	6 Св. Літургія 18:00	7 Св. Літургія 09:00	8 Св. Літургія 09:00	9	10 Неділя про Митаря і Фарисея Глас 5 Свята Літургія 10:00 – Таллінн 16:00 – Тарту	
11 Св. Літургія 09:00	12 Св. Літургія 09:00	13 Св. Літургія 18:00	14 Св. Літургія 09:00	15 Св. Літургія 09:00	16	17 Неділя про блаудного сина Глас 6 Свята Літургія 10:00 – Таллінн	
18 Св. Літургія 09:00	19 Св. Літургія 09:00	20 Св. Літургія 18:00 День пам'яті героїв Небесної сотні (панахида)	21 Св. Літургія 09:00	22 Св. Літургія 09:00	23 13:00 -Тарту катехизація в недільній школі 14:00 - Тарту Свята Літургія	24 Неділя м'ясопусна про Страшний суд Глас 7 Свята Літургія 10:00 – Таллінн 16:00 – Гельсінкі	
25 Св. Літургія 09:00	26 Св. Літургія 09:00	27 Св. Літургія 18:00	28 Св. Літургія 09:00				